

INICI DE L'ACTE

LECTURA DE NOMS EN MEMÒRIA DELS XIQUETS I XIQUETES ASSASSINATS A GAZA ROSANA PASTOR

Avui ens reunim en un acte de **MEMÒRIA** i resistència.
Avui, llegirem els noms.
de xiquets i xiquetes.
Infants que haurien d'estar dibuixant, somiant, volant com
cometes en el cel o corrent pels carrers.

Però estes vides, que tenien uns noms, han sigut
arrabassades per la violència, i pel silenci cómplice, per la
deshumanització d'un poble que, una vegada més, és
condemnat a morir en vida.

En moltes zones de Palestina, especialment a Gaza, fer
volar *cometes* era una de les poques activitats d'oci que
tenien els xiquets i xiquetes.

Davant d'un context de bloqueig, pobresa i guerra constant,
volar un cometa havia esdevingut un gest d'innocència,
de normalitat dins d'una realitat que no era normal.
Era jugar, era mirar cap al cel i imaginar un futur.

Cada *cometa* que s'enlairava als cels de Gaza era molt
més que un joc: era un crit de llibertat, un desig d'aire pur
per una infància que, malgrat tot, resistia.

El cometa s'ha convertit en símbol de la infància,
l'esperança, la llibertat i també de la tragèdia. Una
metàfora senzilla però poderosa, que connecta l'imaginari
de la infància amb la lluita per viure i ser lliure.

Però fins i tot els *cometes* han sigut abatuts.

Els míssils han substituït els estels.

El soroll dels drons han silenciats el riure.

Este acte no és només un homenatge.

És una denúncia.

És una declaració que crida als quatre vents: **no oblidem, no callarem.**

Els noms dels xiquets i xiquetes que llegirem no haurien d'estar en cap llista de víctimes.

Haurien d'omplir les aules, els parcs, els somnis del futur.

Cada nom, una vida.

Cada vida, un món destruït.

Cada silenci internacional, una ferida més.

Exigim que s'ature el setge a Gaza.

Que **entren els combois d'ajuda humanitària**. Que no es bloquejen més ambulàncies, ni aliments, ni medicaments ni aigua potable.

Exigim que es respecte el dret a viure.

La població civil no pot seguir morint de fam, de set, de ferides sense atenció mèdica.

Reivindiquem la valentia de la Sumud Flotilla, de la Flotilla de la Llibertat, que amb coratge han desafiat el bloqueig marítim per tractar de fer arribar allò més bàsic: vida i esperança.

Amb cada vaixell interceptat, el món ha pogut veure el que es volia amagar: que fins i tot portar farina, anestèsia o joguets es considera un acte de resistència.

Per això, **assenyalem els responsables:**

- La impunitat d'un estat ocupant que bombardeja escoles i hospitals.
- La indiferència de governs que es diuen democràtics mentre negocien amb armes tacades de sang.
- La covardia d'institucions que parlen de drets humans però callen quan qui mor és palestí.

Exigim **al Govern espanyol:**

- Que suspenga immediatament **tota venda d'armes a l'estat d'Israel.**
- Que **trenque relacions diplomàtiques i comercials amb un estat que comet crims de guerra.**
- Que reconega l'Estat de Palestina i defense **amb fets**, no només amb paraules, el dret d'un poble a existir.

Exigim també a la **Unió Europea** que deixi de protegir l'agressor i comence a protegir els drets humans.

Exigim a les **institucions internacionals** que actuen, no que lamenten.

I a la **societat civil:**

- Que no mire cap a una altra banda.
- Que alce la veu.
- Que isca al carrer.
- Que parle als seus fills i filles del que passa.
- Que no normalitzi el genocidi.
- Que no oblide que darrere cada xiquet o xiqueta mort hi ha una família, un barri, un futur trencat.

Perquè la infància no és una víctima col·lateral.

Perquè cap guerra justifica l'assassinat d'un sol xiquet o xiqueta.

Perquè cada *cometa* enderrocat és una derrota de la humanitat.

Perquè resistir és també recordar. I recordar és lluitar.

.....
.....

I ara, abans de continuar i donar pas a la lectura dels noms dels milers i milers de xiquets i xiquetes assassinats a Palestina, volem agrair el suport de la **Comunitat Palestina de València**, **BDS País Valencià**, **Voces por Palestina**, el **Global Movement to Gaza Spain** i la col·laboració del **Centre Cultural de la Universitat de València**.

Aquest mes d'octubre s'han complit **dos anys** des que va començar la guerra, i ja són **més de 20.000 xiquets i xiquetes assassinats**.

Hui, en aquest acte de **memòria, denúncia i solidaritat**, procedirem a la lectura dels seus noms.

Moltes gràcies.

FINAL

Amb aquesta lectura tan colpidora, tan necessària, tan humana, posem punt final a aquest acte de **memòria, denúncia i solidaritat**.

Hui, hem dit en veu alta el nom de milers de xiquets i xiquetes assassinats a Palestina. Els hem volgut **honrar amb la paraula, amb la presència i amb el silenci**. Perquè els seus noms **no caiguen en l'oblit**, perquè el seu patiment **no siga invisible**, perquè el món sàpiga que darrere de cada xifra hi ha una vida, una família, un futur arrabassat.

Gràcies a totes i tots per ser ací, per **prestar la veu, el cor i el temps**, per no mirar cap a un altre costat.

Continuem exigint **justícia, pau i llibertat** per al poble palestí.

Continuem alçant la veu contra el silenci imposat.
Continuem construint memòria i esperança.

Que la llum d'aquesta lectura no s'apague mai,
i que les veus que hem alçat hui
siguen espurna que encenga consciències.

Desitgem, amb tota la força,
que este genocidi s'ature,
i que la justícia arribe abans que el silenci torne a caure.

Moltes gràcies. Una abraçada gran